

лото, за да се възстанови старата *връзка между духовната и материална култура* въ нашите села, каквато имаме до освобождението". Още по-ясно това сътрудничество между учителството, черквата и държавата е изразено въ чл. 2., точка б и в на проектоустава, който се препоръчва на неутралните учителски дружества, и на които се поставя за целъ:

„б) Културно-просвѣтна дейность всрѣдъ обществото за разяснение целитѣ, задачитѣ и срѣдствата на съвременното българско училище и неговия прогресъ и за *овладѣване съзнанието на всички съсловия и обществени фактори* (к. н.) съ рационални грижи и върховни усилия за издигане училището и просвѣтата въ първостепенъ националенъ идеалъ и за постигане пълно сърдечно сътрудничество между учителя, църквата и семейството въ дѣлото на възпитанието народно.

в) Широка надпартийна просвѣта на народнитѣ маси за издигане културното ниво на българина и за запазване българската национална и държавна самобитность, като върховни условия за осъществяването и благоденствието на българското племе и на неговата културна мисия въ свѣта.“

Или, по-кратко казано, идеалътъ на учителя-неутралистъ се покрива напълно съ този на руснака-монархистъ: „Для бога и для царя я кровь моя проливаю“, защото богъ, царътъ, класовата капиталистическа държава сж факторитѣ, съ които учителитѣ неутралисти сж въ „сърдечни отношения“ и въ името на тѣхъ ще се борятъ и ще разчитатъ за подобрението на учителската професия и за „въздигане на просвѣтата въ първостепенъ националенъ идеалъ“. Само че учителитѣ-неутралисти сж забравили или нарочно не искатъ да видятъ, че позицията, на която заставатъ, отдавна е заета отъ „родолюбивитѣ“ българи и отъ Министерството на Народното просвѣщение и, следователно, тѣ не откриватъ нищо ново подъ небето, не трасиратъ нови пѣтища, а просто се явяватъ като доброволни ратаи да пренасятъ на тая позиция оржжия и муниции, съ които се открива кръстосанъ огънь и се обстрѣлва не само учителството, но и всички трудящи се маси по градове и села. „Теорията“, която развиватъ напоследъкъ „неутралиститѣ“, е още по-реакционна и отъ теорията на нѣкогашнитѣ „капитани“ въ БУС, която напълно се отрече отъ развитието на живота и днесъ не е нищо друго, освенъ единъ анахронизъмъ, едно отдавна ржждясало и похабено оржжие въ професионалнитѣ борби на учителството. „Неутралиститѣ“ се връщатъ 30 години назадъ, тършуватъ изъ професионалното торище и тамъ намиратъ това ржждясало и изгнило оржжие, издигатъ го като знаме и го размахватъ предъ потъналата въ мизерия и безправие учителска професия, не за да облекчатъ, а още повече да отекачатъ нейното нетърпимо положение; тѣ играятъ ролята на предатели въ лицето на противника. Озлобени до упомярание отъ поведението на социалфашиститѣ въ БУС, неутралфашиститѣ ставатъ ортакъ дори съ попа — представителя на най-черната реакция презъ всички вѣкове, само и само да могатъ нѣкакъ си да уязватъ „широканцитѣ“, да образуватъ „неутраленъ учителски съюзъ“ и заедно съ попа и „родолюбивитѣ българи“ да превърнатъ учителя на едно безропотно стадо, което, когато стрижатъ и ножицата реже живото му тѣло, да мълчи и